

Vlaams
Parlement

stuk **170** (2014-2015) – Nr. 1
ingediend op 17 november 2014 (2014-2015)

Gedachtewisseling

met de Afvaardiging van de Vlaamse Regering
bij de Europese Unie

Verslag

namens de Commissie voor Onderwijs
uitgebracht door mevrouw Ingeborg De Meulemeester

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Kathleen Helsen.

Vaste leden:

mevrouw Vera Celis, de heer Koen Daniëls, de dames Ingeborg De Meulemeester, Kathleen Krekels, de heer Kris Van Dijck, mevrouw Miranda Van Eetvelde;
de heren Jos De Meyer, Jenne De Potter, Jan Durnez, mevrouw Kathleen Helsen;
mevrouw Ann Brusseel, de heer Jo De Ro;
de dames Caroline Gennez, Tine Soens;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

Plaatsvervangers:

de heer Peter Persyn, mevrouw Grete Remen, de heren Axel Ronse, Willy Segers, de dames Ann Soete, Manuela Van Werde;
de dames Caroline Bastiaens, Sabine de Bethune, Vera Jans, Katrien Schryvers;
de heren Jean-Jacques De Gucht, Francesco Vanderjeugd;
de dames Ingrid Lieten, Katia Segers;
mevrouw Elke Van den Brandt.

Toegevoegde leden:

mevrouw Barbara Bonte.

INHOUD

I. Uiteenzetting door de genodigden.....	4
II. Bespreking.....	8
Gebruikte afkortingen.....	11
Bijlage: zie dossierpagina op www.vlaamsparlement.be	

In de Commissie voor Onderwijs vond op datum van donderdag 23 oktober 2014 een oriënterende gedachtewisseling plaats met mevrouw Julie Bynens, algemeen afgevaardigde van de Vlaamse Regering bij de Europese Unie, en de heer Jelle Reynaert, attaché Onderwijs en Vorming bij de Afvaardiging van de Vlaamse Regering bij de EU. De sprekers maakten bij hun uiteenzetting gebruik van een PowerPointpresentatie die als bijlage terug te vinden is op de [dossierpagina](http://www.vlaamsparlement.be) van onderhavig verslag op www.vlaamsparlement.be.

1. Uiteenzetting door de genodigden

Mevrouw *Julie Bynens* is algemeen afgevaardigde van de Vlaamse Regering bij de EU. Ze is samen met de attaché Onderwijs en Vorming bij de Vlaamse Permanente Vertegenwoordiging, de heer Jelle Reynaert, aanwezig in de commissie voor een korte kennismaking en om een licht te werpen op de manier waarop zij de samenwerking met de onderwijscommissie zien.

Mevrouw Bynens stelt dat het Europese beleidsniveau in feite een verlenging behelst van wat op regionaal en nationaal vlak gebeurt. Er kan een zeer directe impact zijn. De spreekster verwijst voor wat dat betreft alvast naar de 'middaglezing' van 12 november 2014 eerstkomende, die ten behoeve van de parlementsleden het bredere kader zal schetsen. Zelf wil ze hier, met de heer Reynaert, vooral focussen op relevante onderwijsdossiers. Over de algemene werking wil ze nog kwijt dat haar dienst officieel bekend staat als de 'Algemene Afvaardiging van de Vlaamse Regering binnen de Belgische Permanente Vertegenwoordiging bij de Europese Unie'. Het is zowat de frontoffice van alle Vlaamse bevoegdheden van de integrale Vlaamse overheid bij de Europese instellingen.

De focus gaat daarbij vooral naar de Raad van Ministers, waar niet zelden de Vlaamse minister het woord voert voor België. De voorbereiding van de standpunten wordt dan ook op Vlaams niveau mee gecoördineerd. Ook met de Europese Commissie zijn er echter zeer directe contacten, met name rond concrete dossiers, bijvoorbeeld over staatssteun. Er wordt dus ook daar goed in het oog gehouden of wat daar gebeurt in lijn blijft met de Vlaamse belangen. Spreekster haalt het voorbeeld aan van de nieuwe regels van Eurostat die een impact hebben op de Vlaamse scholenbouw en -renovatie.

Maandelijks wordt een mededeling aan de Vlaamse Regering opgesteld, met een overzicht van de vakraden van de desbetreffende maand, met een korte inhoud van wat aan bod is gekomen. Tegelijk is er een vooruitblik op de volgende maand en wordt geprobeerd aan te geven welke richtlijnen Europa voorstelt en welke al zijn omgezet. Ook voor inbreukdossiers wordt een overzicht opgesteld van wat relevant is voor Vlaanderen. Inbreukdossiers zijn vanzelfsprekend te allen tijde te vermijden, stelt mevrouw Bynens. Ze impliceren vaak boetes en dwangsommen, zoals reeds het geval was met betrekking tot het stedelijk afvalwater en eventueel kunnen komen voor het Arcodossier.

De heer *Jelle Reynaert* overloopt daarna op welke manier Europa invloed uitoefent op het Vlaamse onderwijsbeleid en hoe de Vlaamse minister van Onderwijs weegt op de totstandkoming van het Europese beleid. Een dag eerder heeft de nieuwe Europese Commissie onder leiding van de heer Jean-Claude Juncker het fiat van het Europees Parlement gekregen. Op 1 november kan die Commissie van start gaan. De heer Juncker koos er expliciet voor om Onderwijs als bevoegdheid over twee commissarissen te verdelen. De Hongaar Tibor Navracsics, die tijdens de hearings in het EP zwaar onder vuur kwam vanwege zijn politieke achtergrond in de Fidesz-partij, werd alsnog als commissaris aangesteld, maar moest het deel Burgerschap van zijn bevoegdheid afstaan. Hij blijft bevoegd voor Onderwijs, Jeugd, Cultuur en Sport. Mevrouw Marianne

Thyssen kreeg de bevoegdheden Werk, Sociale Zaken, Vaardigheden en Arbeidsmobiliteit toegekend. De Hongaarse commissaris zal de facto bevoegd worden voor leerplichtonderwijs, hoger onderwijs en de implementatie van het Erasmus Plus programma. Alles wat beroepsonderwijs en -opleiding, volwassenenonderwijs, skills algemeen en het Europees kwalificatiekader aangaat, valt onder commissaris Thyssen.

De spreker wil vooreerst het onderscheid tussen de Raad van de Europese Unie en de Europese Raad scherpstellen. Die laatste staat vooralsnog onder leiding van de heer Herman Van Rompuy. Hij wijst ook op mogelijke verwarring tussen die Europese Raad van staatshoofden en regeringsleiders en de Raad van Europa in Straatsburg. De bewuste Raad van de EU is één en ondeelbaar, maar bestaat wel uit tien deelraden of raadsformaties. Raden zoals de Ecofinraad, met de ministers van Financiën staan vaker in de kijker. Er is ook een Raad Onderwijs, Jeugd, Cultuur en Sport. De Europese ministers van Onderwijs vergaderen doorgaans driemaal per jaar in formele context, in Brussel. Daarbuiten kunnen ministers elkaar ook ontmoeten in het kader van een informele raad, al gebeurt dat steeds minder, stelt de heer Reynaert. Dergelijke ontmoetingen vinden dan doorgaans plaats in het land dat op dat ogenblik het voorzitterschap van de EU heeft.

Vlaanderen behartigt dus zijn eigen belangen bij de Europese Commissie en de andere lidstaten. Binnen de Raad opereert men echter onder een Belgische noemer. Onderwijs is evenwel een exclusieve bevoegdheid van de gemeenschappen. Hoe werkt zoiets dan concreet? De vertegenwoordiging in de Raad en de voorbereidende vergaderingen wordt middels een zogenaamde toerbeurtregeling opgenomen. Elk jaar vertegenwoordigt een andere gemeenschap België in de Raad van de EU en dus ook de Raad Onderwijs. Mevrouw Joëlle Milquet of de heer Jean-Claude Marcourt van de Franse Gemeenschap zijn daardoor momenteel woordvoerder in de Raad Onderwijs. Die regeling loopt nog tot 30 juni 2015. Daarna moet er een nieuwe toerbeurtregeling worden onderhandeld. Derhalve weet op dit moment niemand precies wanneer Vlaanderen weer aan zet zal zijn. Daarvan hangt tevens af of minister Crevits zelf aan de Raad deelneemt dan wel of het haar Frans- of Duitstalige collega's zullen zijn.

De heer Juncker stelde al de heer Frans Timmermans uit Nederland aan als eerste vicevoorzitter. Hij zal ook bevoegd worden voor betere regelgeving en een focus op Europese toegevoegde waarde. Onderwijs vormt in die zin een interessante case. Hoewel het een bevoegdheid van de lidstaten blijft, en er dus geen harde Europese wetgeving is inzake onderwijs(hervorming), speelt de EU toch een ondersteunende rol, onder meer via aanbevelingen. De zittende directeur-generaal van de Europese Commissie bevoegd voor Onderwijs stelde: "We cannot tell member states what to do, but we can tell them how they are doing."

In het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is een apart artikel (artikel 165) gewijd aan het beroepsonderwijs. Er zijn iets meer bevoegdheden en een apart Europees Agentschap, CEDEFOP, dat onderzoek doet in het kader van beroepsonderwijs en -opleiding. Voorts zijn er nog concrete initiatieven. De bevoegdheidsverschuiving van de commissaris voor Onderwijs naar de commissaris voor Werk en Vaardigheden zou op Europees niveau een belangrijke rol kunnen gaan spelen. Het is evenwel zeker niet de bedoeling de onderwijssystemen, noch de curricula binnen de Europese Unie te harmoniseren. Men wil wel gemeenschappelijke uitdagingen aanpakken en, bijvoorbeeld, goede praktijken uitwisselen.

De toenemende impact van de EU laat zich vooral voelen sinds de Lissabonstrategie en de opvolger daarvan, de Strategie Europa 2020, die van Europa de

meest dynamische en competitieve kenniseconomie moeten maken. De vijf 'headline targets' van die algemene overkoepelende strategie omvatten een dubbele onderwijsdoelstelling. In eerste instantie wil men het aantal voortijdige schoolverlaters terugdringen tot maximum 10 percent, een gemiddeld streefcijfer voor de EU. In het kader van Europa 2020 hebben de lidstaten er eigen doelstellingen aan gekoppeld. België legt de lat op 9,5 percent, Vlaanderen gaat nog verder met zijn 5,2 percent. Vervolgens is het de bedoeling het aantal diploma's tertiair onderwijs tot minimum 40 percent te verhogen. België en Vlaanderen leggen dat streefcijfer allebei op 47 percent.

Europa 2020 zit halverwege de vooropgestelde looptijd en gaat in revisie. Dat programma gaat veel breder dan onderwijs en ook de Vlaamse Regering heeft recent standpunten ingenomen in dat kader. Met betrekking tot onderwijs werden elementen ingeschreven over onder meer levenslang leren, meer aandacht daarvoor binnen de 2020-strategie en het eventueel opnemen van een specifieke doelstelling ter zake.

Het Europese semester, instrument bij uitstek voor de implementatie van de strategie, biedt een kader voor economische afstemming van de lidstaten, maar met toenemende aandacht voor arbeidsmarktbeleid, onderwijs en vorming. In het kader van het Europese semester maakt de Europese Commissie jaarlijks een groeianalyse op met de stand van zaken in de EU. Ook daarbij gaat heel wat aandacht uit naar onderwijs en vorming. De lidstaten dienen jaarlijks te rapporteren aan de Europese Commissie over de stappen die zijn gezet in het licht van het Europese semester. De Commissie publiceert naar aanleiding van de rapporteringen dan landenspecifieke aanbevelingen. Die kunnen gaan over verhoging van pensioenleeftijd, loonindexering enzovoort. In het voorgaande semester kregen alle landen ook een aanbeveling inzake onderwijs. Voor België omvatte het stuk over arbeidsmarktbeleid ook een deeltje over voortijdig schoolverlaten, met name over de grote regionale verschillen binnen de landsgrenzen. Het thema vormt zelfs de inspiratie voor een studiedag ter zake. Uit dit alles blijkt hoezeer onderwijs en vorming in het Europese vizier komen, concludeert de heer Reynaert.

Het Strategisch Raamwerk voor Europese Samenwerking inzake Onderwijs en Vorming 2020 is het specifieke instrument van de Europese ministers voor Onderwijs om de Europa 2020-strategie te implementeren. Het is tevens het platform voor Europese samenwerking tussen lidstaten en de Europese Commissie op het vlak van onderwijs en vorming. Er zijn vier pijlers, maar het meest tastbare element zijn de benchmarks, die Europese streefcijfers vooropstellen. Voorlopig zijn er dat zeven. Naast de twee uit de Europa 2020-strategie zijn er: het optrekken van het aantal kinderen in het kleuteronderwijs tot minimaal 95 percent, waarop Vlaanderen – net als België – al zeer goed scoort. Voorts wil men het aantal onderpresteerders in lezen, wiskunde en wetenschappen terugdringen tot minder dan 15 percent, en het aantal volwassenen in levenslang leren opdrijven tot meer dan 15 percent. Voor mobiliteit en hoger onderwijs zijn er doelstellingen, en ten slotte ook voor wat men 'employability' noemt.

Over de beleidsmaatregelen in het kader van de bewuste benchmarks wordt vanuit de lidstaten gerapporteerd aan de Europese Commissie. Die publiceert op haar beurt jaarlijks een 'Education and Training Monitor'. Daarin zit een stand van zaken vervat die aangeeft in welke mate en hoe Europa evolueert in de richting van de doelstellingen, gekoppeld aan een landenrapport. Dat laatste dus vooralsnog met cijfers voor België. Vlaanderen beschouwt de benchmarks als zinvolle beleidsinstrumenten, maar acht data op Vlaams niveau dan veel relevanter als element in de monitor. De Europese Commissie maakt met het oog

daarop in de analyse in kwestie wel al een onderscheid tussen de diverse gemeenschappen in België.

De heer Reynaert gaat daarna concreet in op wat er ter zake precies gebeurt tijdens de ministerraden, waaronder zelfs enkele tamelijk recente. Er worden heel wat Europese instrumenten aangescherpt. Het Europese kwalificatiekader is er daar een van. Het betreft een gemeenschappelijk referentiekader om de diverse kwalificatiekaders van de lidstaten aan elkaar te koppelen. Het bestaat uit acht niveaus en heeft tot doel de mobiliteit van lerenden en werkenden te versterken en tegelijk het levenslang leren te promoten. Elke lidstaat moet de eigen nationale kwalificatiestructuur verbinden aan het bewuste kader.

Het raamwerk voor sleutelcompetenties dateert van 2006, maar blijft nog steeds relevant, stelt de heer Reynaert vast. De destijds op Europees niveau vastgelegde sleutelcompetenties geven aan wat burgers nodig hebben voor zelfontplooiing, burgerschap, (her)inzetbaarheid op de arbeidsmarkt. Het wordt onder meer meegenomen in het kader van de hervorming van het secundair onderwijs. Daarnaast zijn er nog een aantal meer technische instrumenten, zoals rond overdracht van studiepunten.

Meest bekende resultaat van Europese samenwerking in het kader van Onderwijs en Vorming zijn de Europese programma's zoals Erasmus Plus. Dat is na twee jaar van onderhandelen begin 2014 van start kunnen gaan. Naast het idee van mobiliteit in hoger onderwijs dat Erasmus zelf aanbrengt, gaat het programma ook veel breder. Voor een periode van zeven jaar (2014-2020) wordt vanop het Europese budget ongeveer 14 miljard euro uitgetrokken voor het programma. Daarvan gaat er voor 2014 ongeveer 15 miljoen euro naar Vlaanderen voor de financiering van projecten, onder meer van de respectieve beurzen.

Vaak komen dossiers op de agenda van de Europese ministers van Onderwijs, naar aanleiding van voorstellen van de Europese Commissie. De thema's liggen in de lijn van wat ook in Vlaanderen aan bod komt. Zo is er de EVC, de erkenning van formeel en informeel leren, waarover een aanbeveling is aangenomen. De modernisering van hoger onderwijs, een aanbeveling over voortijdig schoolverlaten, en het actieplan voortijdig schoolverlaten dat stoelt op die Europese aanbeveling, de kwaliteitsborging onderwijs, geletterdheid, digitaal en online leren en de lerarenopleiding, waarover recent Raadsconclusies zijn aangenomen. De documenten blijven in zekere zin tamelijk algemeen, aangezien ze 28 lidstaten moeten overspannen, maar omvatten wel degelijk krachtlijnen. Het is evenwel geen harde wetgeving en er kunnen geen sancties of inbreukprocedures worden opgestart. Het gaat louter om een beeld waarachter alle ministers zich geschaard hebben.

Met de nieuwe portefeuillevverdeling in de kersverse Europese Commissie verwacht de spreker weldra ook nog het duaal leren als thema.

Op de meest recente vergadering van de ministers van Onderwijs, die plaats vond op 20 mei 2014, werden de lerarenopleiding, maar ook meertaligheid en kwaliteitsborging besproken. De Europese Commissie vatte de idee op een nieuwe benchmark in te voeren met betrekking tot meertaligheid. Dat stuitte op weerstand, vooral om technische redenen rond dataverzameling en kostprijs. Rond kwaliteitsborging hoger onderwijs gebeurt er al heel wat op Europees niveau, net als voor beroepsonderwijs. Voor het leerplichtonderwijs is dat minder het geval. De Raadsconclusies zetten een eerste stap in die richting.

Een blik werpen op de toekomst, blijkt vandaag een uitdaging, stelt de spreker. De nieuwe Europese legislatuur is immers nog pril. De nieuw bevoegde commissarissen van de kersverse Europese Commissie die per 1 november 2014

van start gaat, zullen een werkprogramma opstellen. De volgende Raad Onderwijs is gepland voor 12 december 2014, waarnaar de Franse Gemeenschap – als zittend woordvoerder voor België – een vertegenwoordiger zal afvaardigen. Dat een Frans- of Duitstalige er het woord voert en standpunten aanbrengt, betekent zoals hoger reeds gezegd niet dat Vlaanderen daar niet bij betrokken is, onderstreept de heer Reynaert. Tijdens de voorbereidende fase is er nauwe samenwerking. Standpunten voor België vloeien voort uit voorafgaande akkoorden tussen de drie gemeenschappen.

De Raad Onderwijs van december buigt zich over een momenteel nog relatief lichte agenda. Concreet gaat het onder andere over het ondernemerschap in onderwijs. Daags voor de ministerraad organiseert het Italiaanse voorzitterschap van de Unie een ministeriële conferentie in De Munt over digitaal en online leren.

Het blijft moeilijk om echt veel concreets te voorspellen over mogelijke dossiers op de agenda, maar de heer Reynaert wil toch nog een aantal kanshebbers meegeven. Buzzwords die uit de hearings in het Europees Parlement naar voren zijn gekomen, omvatten investeren in onderwijs en met name het tegelijkertijd leren omgaan met besparingen. Ook de plaats van onderwijs in Europa 2020, met initiatieven en opvattingen vanuit de Europese Raad van staatshoofden en regeringsleiders (maar met amper inbreng van de Europese ministers van Onderwijs), het aan de wereldtop brengen en houden van Europese universiteiten, samenwerking met industrie en de strijd tegen jongerenwerkloosheid zijn serieuze kanshebbers. Voor Marianne Thyssen behoren de afstemming arbeidsmarkt-onderwijs en het duaal leren tot de absolute prioriteiten. Dat laatste wordt overigens vooral door Duitsland op het voorplan gebracht. Voorts is er het wegwerken van de skills-mismatch, die ook voor Vlaanderen een uitdaging vormt. Meer concrete informatie zal ongetwijfeld op korte termijn volgen.

2. Bespreking

De heer *Koen Daniëls* wil weten hoe de commissie op de Vlaamse vertegenwoordiging een beroep kan doen en tegelijk ondersteuning kan bieden wat betreft de benchmarks die werden aangehaald. Vlaanderen legt de lat ter zake effectief hoger. Hoe kan de vertegenwoordiging zorgen voor meer correcte en concrete informatie over onderwijskwesties waarbij bepaalde landen in beeld komen als voorbeeldpraktijk? Kunnen de commissieleden via de vertegenwoordiging met andere relevante kanalen in contact treden in dat verband? Kunnen zij het overzicht op de diverse cellen helpen bewaren en mee sturen?

Mevrouw *Kathleen Helsen* verwacht op korte termijn een duidelijker zicht op de Europese agenda. Ook zij vraagt zich af hoe deze commissie door samenwerking met en via de vertegenwoordiging nog beter en efficiënter de eigen agenda kan aanpakken en op de hoogte kan blijven van onderwijsontwikkelingen op Europees niveau.

De heer *Peter Persyn* refereert aan de vele grote Europese fondsen waarover mevrouw Thyssen de bevoegdheid krijgt, en de aanwending daarvan. Het lid wil daarvan graag goed op de hoogte blijven. Hij ziet in elk geval mogelijkheden voor wisselwerking ter zake.

De heer *Jelle Reynaert* oppert dat niet alleen mevrouw Thyssen als het ware om de hoek zit voor informatie, maar even goed de diverse bevoegde diensten van de Europese Commissie. In andere lidstaten is er heel wat expertise voorhanden en er worden heel wat studies uitgevoerd. Spreker vermeldt in dat verband het Euridicenetwerk dat geregeld beleid van lidstaten vergelijkt. Als er meer specifieke informatie nodig is over het beleid in een bepaalde lidstaat, dan kan de

Vlaamse vertegenwoordiging faciliteren in de zin van het leggen van contacten met wie ter zake gespecialiseerd is.

Mevrouw *Julie Bynens* stelt dat de algemene pistes zijn opgenomen waarnaar de Vlaamse Regering heeft verwezen in het regeerakkoord, met name ook over de bijdrage die vanuit Europa geleverd kan worden ten aanzien van het Vlaams Parlement. Specifiek wordt verwezen naar de maandelijkse mededeling aan de Vlaamse Regering over wat aan de orde is in de diverse Europese vakraden. In de commissies van het Vlaams Parlement kunnen hierover debriefings worden gegeven, die mogelijk gevolgd kunnen worden door vraagstelling aan de minister, die de daaruit voortvloeiende standpunten dan ook kan meenemen als Vlaamse visie binnen het Belgische overleg ter zake. Afspraak is alleszins dat de vertegenwoordiging zich beperkt tot de technische kant van de zaak. Dit belet evenwel niet dat de Vlaamse vertegenwoordiging ook een analyse zal maken van het programma van de nieuwe Europese Commissie dat verwacht wordt in de loop van december 2014. Het wordt daarna jaarlijks opnieuw uitgegeven in geactualiseerde versie. Een eerste screening moet alvast interessante vragen opleveren. Spreekster noemt dit gebeuren vooral ook relevant in het kader van de subsidiariteitstoets die het parlement kan maken en die een inschattingsmogelijkheid biedt over datgene waarmee Europa zich bezighoudt.

Het inschatten van onderwijssystemen in andere landen behoort niet echt tot de opdrachten van de vertegenwoordiging, stelt mevrouw Bynens verder. Men probeert naar aanleiding van de Raadswerkgroepen en de Raden van Ministers natuurlijk wel een beeld te vormen over wat de Europese positie van andere landen is in het beleidsdomein in kwestie. Terugkoppeling over dat beleid tijdens de debriefings is een absolute mogelijkheid. Spreekster vermeldt voorts ook de verbindingagentschappen zoals vleva, het Vlaams-Europees Verbindingsagentschap. Die proberen, ook wat subsidies betreft, in kaart te brengen welke de mogelijkheden zijn. Ze zijn zeker bereid en geïnteresseerd om samen met parlementsleden te bekijken wat de mogelijkheden zijn, stelt mevrouw Bynens. Ze meent te weten dat er in het kader van de informatieverstrekking aan het parlement al plannen zijn om toe te lichten wat zij specifiek kunnen aanbieden.

Vanuit de commissie wordt de opmerking gemaakt dat een briefing aan de Vlaamse Regering niet noodzakelijk betekent dat ook het parlement en de commissieleden op de hoogte zijn. Zowel de heer *Daniëls* als mevrouw *Helsen* zien deze rapportering dan ook graag doorgetrokken worden naar het parlementaire niveau. Wat daar dan desgevallend verder mee gebeurt, kan hier intern worden bekeken. Potentieel kan er in bepaalde dossiers alleszins verdieping uit volgen. In die zin verwacht mevrouw Helsen pas een beter beeld begin 2015. Vanaf dat ogenblik zal ook duidelijk worden welke informatie de commissie nog nodig acht vanuit het Europese niveau.

De heer *Dries Bergen* van de Dienst Europa van het Vlaams Parlement laat opmerken dat de maandelijkse rapportering aan de Vlaamse Regering momenteel sowieso ook al in het parlement aankomt. De informatie in kwestie wordt daarna ook op de website ter beschikking gesteld als openbaar document. Voorts is er nog een zesmaandelijks overzicht bij elk nieuw EU-voorzitterschap. Ook dat is online beschikbaar (onder de stuknummers 51 en 51-A). De Dienst Europa is desgevallend bereid een gerichte mailing aan de geïnteresseerde parlementsleden te sturen om hen op de hoogte te stellen van de beschikbaarheid van de maandelijkse rapportering van EU-werkzaamheden. Ook andere Europagerelateerde documenten kunnen overigens verkregen worden via de Dienst Europa.

Mevrouw *Kathleen Helsen* vindt een dergelijke meer gerichte informatie op het eerste zicht wel zinvol. Doel van een en ander moet zijn dat de commissie dan in haar regeling van de werkzaamheden kan beoordelen welke elementen van de Europese agenda er precies worden opgevolgd. Zij wil de daartoe benodigde informatie het liefst via het commissiesecretariaat aangeleverd zien. Ook de heer *Daniëls* kan zich in die piste terugvinden. Hij staat huiverachtig tegenover nog meer mailverkeer. Het risico is te groot dat men door het toenemend mailvolume zaken uit het oog zal verliezen. De heer *Dries Bergen* stelt voor de commissie op de hoogte te brengen telkens er een Raad Onderwijs is gehouden. De week nadien kan dan eventueel al een debriefing volgen. Nog los daarvan worden alle documenten die binnenlopen waarvoor een subsidiariteitstoetsing kan gebeuren (hetgeen in onderwijszaken allicht zeldzaam zal zijn), of waarover anderszins adviezen kunnen worden uitgebracht hoe dan ook nu al doorgestuurd naar de commissies, net als de genoemde maandelijkse rapportages. De bereidheid om materiaal aan te leveren is dus duidelijk aanwezig.

Mevrouw *Julie Bynens* stelt nog dat men vanuit de Vlaamse Permanente Vertegenwoordiging zeker bereid is om ook de data van de Onderwijsraden proactief door te geven. Voor wat de maandelijkse mededeling betreft, maakt de spreker de bedenking dat de afvaardiging ervoor zorgt die rond te hebben tegen het begin van de daaropvolgende maand. Ze moet daarna echter ook goedgekeurd worden door de Vlaamse Regering vooraleer er van verspreiding sprake kan zijn. Dat liet in het verleden al eens op zich wachten, wat al eens tot laattijdigheid in het aanleveren voor het parlement heeft geleid. Ze wil dat gegeven overigens gerust nog eens onder de aandacht van de minister-president brengen.

Kan in of aan deze commissie toegelicht worden waarop Europa zich in de volgende weken en maanden zal richten, zodra daarover op het Europese niveau duidelijkheid is, wil mevrouw *Helsen* weten. Waarop de heer *Reynaert* bevestigt dat in principe alles kan. Hij legt er echter wel nog eens de nadruk op dat wat de Europese Commissie doet en aanpakt inzake Onderwijs slechts richtinggevend is, maar dat wat daarmee op het eigen niveau door de minister van Onderwijs gebeurt, ongetwijfeld een heel stuk belangrijker is. Data en thema's van de EU-onderwijsraden zullen tijdig doorgespeeld worden, en daarbovenop acht de spreker het perfect mogelijk om het werkprogramma van de Europese Commissie ter zake nog toe te lichten. Het netwerk van de Afvaardiging staat ook ten dienste van het parlement, herhaalt en onderstreept de heer *Reynaert*.

De heer *Dries Bergen* beaamt dat de diensten die binnen de Europese Commissie bevoegd zijn voor onderwijszaken (in casu het Directoraat-Generaal Onderwijs en Cultuur) – en die overigens op wandelafstand van dit parlement gevestigd zijn – ook in het verleden al met graagte het Europese beleid zijn komen toelichten. Er was toen ook steeds een aantal stakeholders aanwezig. Meer informatie verzorgen, moet derhalve zeker kunnen.

Kathleen HELSEN,
voorzitter

Ingeborg DE MEULEMEESTER,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

CEDEFOP	Centre Européen pour le Développement de la Formation Professionnelle (Europees centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding)
EP	Europees Parlement
EU	Europese Unie
EVC	elders verworven competenties/erkenning van verworven competenties
vleva	Vlaams-Europees Verbindingsagentschap